

Երևան, 24 Օգոստ, 2020

Տերութափ Աղօթք

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասկութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմասկութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. Եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

Սաղոս 121

ԱՍՏՈՒԹԱԾ ՄԵՐ ՊԱՀԱՊԱՆԸ

Աչքերս դէպի լեռները կը բարձրացնեմ,
ուրկէ օգնութիւն ահտի զայ ինծի:
Օգնութիւնս Տիրոջմէն է որ ահտի զայ,
որ արարիչն է երկիխքին ու երկրին:
Անհկա թոյլ ահտի չտայ
որ փորձանքի մէջ իյնաս,
որովհետեւ քու անքուն Պահապանդ է ան:
Արդարեւ, ան չի նսջեր եւ չի քնանար,
իր ժողովուրդին Պահապանն է ան:
Տէրը քու պահապանդ է,
քու հովանի պաշտպանդ է, կողքիդ կանգնած:
Ոչ ցերեկ ատեն արեգակը քեզի վսաս ահտի տայ,
ոչ ալ լուսինը՝ գիշեր ատեն:
Տէրը ինք քեզ ահտի պահէ ամէն չարիքէ,
եւ քեզ ահտի պահպանէ:
Տունէդ դուրս ըլլաս թէ ներս՝
Տէրը ինք քեզ ահտի պաշտպանէ,
այժմէն մինչեւ յակիտեան:

ՃԱՐԱԿԱՆ- ԱՂՕԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիսանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսոս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի պուէ եւ ի գիշերի,
ի նսդիլ ի դան, ի զնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
Եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ

ՀԱՅ

ԵՐԵՄԻԱՅԻ ՈՂԲԸ

ԳԼՈՒԽ 4

ԵՐՈՒՍԱՂԵՄ՝ ԱՆԿՈՒՄԸՆ ՑԵՏՈՅ

Այս բաժնով մարգարեն կը ներկայացնէ Երուսաղեմի վիճակը, ուր եր եւ ուր հասաւ, ինչ վիճակէն ինչ վիճակի մաքնութեցաւ: Ժողովուրդ մը, ուսկի նման, սակայն սկսաւ գոյն կորսնցնելու: Սրբարան մը, որ յագուկ շինուած էր իրենց Ասպուծոյն, որ զիրենք ազատած ու բերած բնակեցուցած էր խոսքացուած երկրի մը մէջ, ուր կաթ ու մեղր կը բղխի, ահա այդ Սրբարանին քարերը փողոցները թափուած, ցոյց կու տայ այդ Սրբարանին կործանումը: Տակաւին կը ներակայացնէ սովի վիճակը, երկիր մը որ կաթ եւ մեղր կը բղխեցնէր, իսկ իհմա կաթընկերները սովամահ, դղաքը հաց կուզեն հաց դրուդ չկայ: Ազնի ուփելիք ուփողները, շքեղ հագուստ հազնողները աղբանցներու մէջն կը բնափուն իրենց ուփելիքը:

Պագմառ: Որովհեքրե ՚իմ ժողովուրդիս աղջկան անօրէնութիւնը Սորբու մեղքեն մեծ եղա՛ (6 հմր): Տակաւին, ազնուականներ էին, ծիւնէն աւելի մաքուր, կաթէն աւելի ճերմակ, շափիւղայի նման թանկագին, բայց ահաւասիկ ածուխէն աւելի սեւ եղան, այնչափ որ ալ չէին ճանչցնուէր: Իրենց անօրէնութեան պարճառով Տէրը Իր պրկմութիւնը կապարեց, Իր սասպիկ բարկութիւնը թափեց 11 հմր: Ի գես այս երեւոյթին երկրի թագաւորները ու աշխարհի բնակիչները չհաւափացին եղածին, թէ ինչպէս կընայ հակառակորդն ու թշնամին Երուսաղեմի դոնեն ներս մყնէ, որովհեքրե գիտէին թէ Երուսաղեմը Ասպուծոյ քաղաքն է՝ ու ուրեմն պաշփառուած: Պագմառ, Անոր մարգարեներուն մեղքերէն, անոր քահանաներուն անօրէնութիւններէն, որոնք արդարներու արիւն թափեցին:

Այս բոլորի դիմաց օգնութեան սպասումն ու ակնկալութիւնը ունէին, բայց ի զուր ով էր որ իրենց օգնութեան ձեռք երկարէր, հոգնեցան սպասելէն, եւ ալ մօփեցած է վախճանը: Այս բոլորէն յեպոյ յոյսի նշոյլ մը ահաւասիկ երբ կըսէ. ՚Չու անօրէնութիւնդ վերջացաւ, ով Սիոնի աղջիկ, ալ քեզ զերի պիտի քշէն՝ 22 հմր: Իրենք յաճախ կըսէին. ՚Ազգերու մէջ անոր հովանիին տակ պիտի ապրինք՝ 20 հմր: Այս պարագային Ասպուծոյ հովանիին տակ, այս պարագային Տիրոջ օծեալին, այսինքն՝ Մեսիային հովանիին տակ: Այսօր նոյն իրավիճակի մէջն կանցնի մարդ արարածը, նեղութիւն, դժուարութիւն, հալածանք, անբուժելի հիւանդութիւն, սով, համաճառակ, մահ, սպաննութիւն, եւ ակնկալութիւնն ու սպասումը ունինք օգնութեան, մեկը գալու եւ օգնութեան ձեռք երկարելու, բայց մեր հայեացը որ ուղղութեան ենք սեւեռած հորիզոնական կամ ուղղահայեաց: Այսինքն՝ մեր օգնութիւնը կը սպասենք մարդէ մը, ազգէ մը, պետութենէ մը, եւ կամ՝ Սաղմոսերգուի բառերով, մեր աչքերը երկինք բարձրացուցած ուրկէ մեր օգնութիւնը պիտի գայ, որովհեքրե մեր օգնութիւնը պիտի գայ, յաճախ ծիծաղի առարկայ ու նիւթ է այսպիսի արտայայդնութիւն, երբ մարդիկ կը սկսին ըսել, ուր է ձեր Տէր Ասպուածը ինչո՞ւ օգնութեան չի գար: Կը պարասխաննենք ըսելով, Դաւիթ մարգարէի իսկ բառերով. «Համբերութեամբ սպասենք եւ վսպահինք, որ Ան պիտի գայ օգնութեան: